

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 355/2010-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 21. septembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť K. Š., M., proti rozhodnutiu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 226/2010 z 9. júna 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť K. Š. **o d m i e t a** pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. augusta 2010 doručená sťažnosť K. Š. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal neoprávnenosť uznesenia ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 226/2010 z 9. júna 2010. V tomto rozhodnutí sa ústavný súd zaoberal aj jeho sťažnosťou na porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) na prerokovanie vecí v jeho prítomnosti postupmi Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 155/2003 a Krajského

súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 51/08.

Podľa sťažovateľa ústavný súd v tomto konaní „*vyniesol nesprávne a zavádzajúce rozhodnutie*“, pretože krajský súd v odvolacom konaní „*konal protizákonne bez prítomnosti navrhovateľa z dôvodu, že navrhovateľovi KS neoznámil termín konania... a preto vyneseny rozsudok v mene SR je neplatný*“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 24 písm. c) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa ním navrhovateľ domáha preskúmania rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ podal sťažnosť proti rozhodnutiu ústavného súdu vo veci sp. zn. I. ÚS 226/2010 z 9. júna 2010, a tým sa v podstate domáhal preskúmania postupu a uznesenia prijatého na neverejnom zasadnutí I. senátu ústavného súdu 9. júna 2010, na ktorom bola jeho sťažnosť odmietnutá (v časti namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, aby sa jeho vec na krajskom súde prerokovala v jeho prítomnosti v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 51/08) pre zjavnú neopodstatnenosť. Uznesenie ústavného súdu v danej veci bolo sťažovateľovi doručené 30. júla 2010.

Z uvedených dôvodov ústavný súd preto návrh sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde v spojení s § 24 písm. c) zákona o ústavnom súde už pri predbežnom prerokovaní odmietol pre neprípustnosť.

Nad rámec k tomu ústavný súd poznamenáva, že rozhodnutia ústavného súdu, ktoré sú účastníkmi konania namietané ako protiústavné alebo odporujúce medzinárodným dohovorom, ktorými je Slovenská republika viazaná, nemožno preskúmať v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy. O ochranu základných práv a slobôd sa v takomto prípade možno uchádzať iba podľa medzinárodných dohovorov o ľudských právach a základných slobodách pred orgánmi vytvorenými na ochranu práv priznaných medzinárodnými dohovormi (m. m. II. ÚS 60/99, III. ÚS 320/05).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. septembra 2010